

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/188/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812200273
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812200273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Ota Jurča v právnej veci žalobcu: COFIDIS, a. s., so sídlom Bratislava, Suché mýto 1, IČO: 36 816 337, zastúpený Advokátskou kanceláriou Antovszká, s. r. o, so sídlom v Bratislave, Žabotova 2/B, proti žalovaným: v 1.rade Š. V., bytom X. S.T. XXX, v 2. rade T. V.É., bytom X. S. XXX, o 1.437,23 Eur a prísl, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Rožňave zo dňa 21.3.2012 č.k. 12C/14/2012-79 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.437,23 € a trov konania. Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom uložil žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 729,55 Eur, s tým, že povoľuje žalovaným splácať dlh v mesačných splátkach po 20 Eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, až do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok, v prípade neuhradenia akejkoľvek splátky. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere dňa 24.10.2007. Na základe tejto zmluvy bol poskytnutý žalovaným úverový limit 40.000,-Sk, čo bez akýchkoľvek pochybností potvrdili vo svojej výpovedi obaja žalovaní, čo vplynulo aj z predloženého výpisu operatívy vedeného na zákaznícke číslo žalovaných v období od 29.9.2007 do 30.10.2011. Od počiatku bolo zrejmé, že dohodnuté minimálne splátky neboli splácané pravidelne a v dohodnutej výške a bolo preukázané, že žalovaní čerpali okrem uvedeného úverového limitu aj ďalšie finančné prostriedky, čo tiež vplynulo z popisu operácií a potvrdili aj obidvaja žalovaní. Celkom bola žalovanými vyčerpaná úverová suma 1.774,99 €, pričom bolo preukázané, že žalovaní zaplatili sumu 1.291,09 € na čom sa zhodli sporné strany.

Súd prvého stupňa vychádzajúc z toho, že žalovaní namietali vysoký úrok, aby táto primeranosť bola posúdená, zistil, že úrok z úveru predstavoval 25,68 % ročne ročne, vychádzajúc z úroku uvedeného v zmluve 2,14 % mesačne. V tejto súvislosti skúmal prijateľnosť podmienky z hľadiska výšky úroku vo vzťahu k poskytnutému úveru v sume 40.000,-Sk. Porovnal priemerné úrokové miery bánk v čase uzavretia zmluvy, pričom zistil, že v danom období bola priemerná úroková sadzba pre spotrebiteľské úvery pre domácnosť vo výške 13,84 % ročne. Uvedený úrok presahuje takmer dvojnásobne priemerný

úrok bánk. Po prepočte na základe tejto priemernej úrokovej sadzby bánk primeraný úrok z úverov by predstavoval vo vzťahu k sume 1.774,90 € sumu 245,65 €. Po pripočítaní takto vypočítaného úroku v dlžnej sume, ktorej je už zahrnuté aj poistné, by dlh žalovaných predstavoval 2.020,64 €. Žalovníci zaplatili 1.291,09 €, súd má za to, že nárok vo vzťahu k žalovaným vo výške rozdielu medzi týmito sumami by predstavoval 729,55 €, pretože v porovnaní priemerných úrokových sadzieb bánk a úrokovou sadzbou z úveru dosiahnutého v zmluve by sa jednalo podľa názoru súdu o neprimerane vysoký úrok.

Vzhľadom na uvedené súd skúma do akej miery možno považovať podmienky uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere za prijateľné, či tieto je možné hodnotiť ako podmienky vyjadrujúce rovnováhu medzi právami a povinnosťami oboch účastníkov záväzkového vzťahu. Plnenie bolo založené na základe zmluvy, ktorá je nepochybne formulárovou zmluvou s vopred určenými podrobnými podmienkami a s nemožnosťou ich akejkolvek zmeny zo strany žalovanej ako spotrebiteľov. Okrem toho časť zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve bola písaná takým drobným písmom, že voľným okom bolo možné veľmi ťažko zaznamenať napr. úrok z úveru zakomponovaný do takmer nečitateľného textu zmluvy za daných okolností žalovaným ľahko uniknúť v texte zaznamenaná zmluvná podmienka, ktorá sa v konkrétnom prípade prejavovala neprimeraným úrokom z úveru. S ohodnotením vykonaného dokazovania dospel potom súd k záveru, že žalobca sa pôvodne domáhal zaplata 729,55 € titulom splatenia poskytnutého revolvingového úveru, v tejto časti súd žalobe vyhovel a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú pre neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd prvého stupňa mal za to, že zmluvná podmienka obsahom ktorej bol neprimerane vysoký úrok z úveru je podmienkou neprijateľnou pre rozpor s dobrými mravmi, a teda v tejto časti považoval uzavretú úverovú zmluvu za absolútne neplatnú v zmysle § 39 OZ.

Ďalej súd prvého stupňa vyhodnotil celkovú ekonomickú situáciu žalovaných a došiel k záveru, že v danom prípade v možnostiach žalovaných nie je splatenie uvedeného dlhu jednorázovo a vzhľadom k tomu, že nevlastnia žiadny nehnuteľný alebo cennejší hnutel'ny majetok nedisponujú s žiadnymi finančnými prostriedkami na účtoch, z ktorých by mohli uspokojiť pohľadávku žalobcu, Z toho dôvodu súd žalovaným povolil splácať dlh po 20 € mesačne v zmysle § 60 ods. 1,2 O.s.p..

O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 2 vzhľadom na čiastočný úspech náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca. Odvolanie smeruje proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd návrhu nevyhovel. Namietal predovšetkým skutočnosť, že zmluva o úvere je vždy zmluvou, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Poukázal na § 273 Obchodného zákonníka z ktorého vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na Všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcimi zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Tvrdil, že žalobca žalovaných dostatočne upozornil na nevyhnutnosť preštudovania si nielen zmluvy o úvere, ale aj jej neoddeliteľných súčastí a žalovníci podpisom zmluvy o úvere potvrdili, že sa so zmluvou oboznámili, súhlasili s ňou a uzatvorili ju slobodnou a vážnou vôľou. Brali na vedomie, že Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a považujú ju za dostatočne zrozumiteľnú, určité a prejavujú súhlas byť s nimi viazaní.

Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že ide o neprimerane vysoký úrok v danom prípade. Poukázal na nariadenie vlády č. 238/2008, podľa ktorého ak je zmluva o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ust. ods. 10 v tom, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevyšuje výšku stanovenú nariadením vlády vydaným podľa ods. 10 je neplatná v rozsahu ktorom odporuje tomuto ustanoveniu, ak sa ten, kto je takouto zmluvou dotknutý neplatnosti dovoľáva.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru s výnimkou podľa ods. 2 nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona a súčasne nesmie prevýšiť sumu,

ktorá zodpovedá 4 násobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery zo všetkých typov spotrebiteľských úverov, platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2.

Ďalej namietal porušenie podmienok zmluvy zo strany dlžníkov platiť minimálne splátky úveru riadne a včas. Poukázal aj na ustanovenie článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V závere navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, uplatnil aj trovy konania za právne zastúpenie v odvolacom konaní vo výške 94,80 € a režijný paušál.

Žalovaní vo svojom vyjadrení uviedli, že boli ochotní pristúpiť na riešenie vhodného splátkového kalendára, avšak žalobca nenašiel vhodné riešenie a oni nemali dostatok peňazí, preto nechali vec na rozhodnutie súdu. Uviedli, že obchodné praktiky žalobcu nie sú známe pre odbornú verejnosť, že písmená v zmluve sú menšie ako 2 mm a drobné písmená pre žalovaného ako zrakovo postihnutého bola dobre nastrojená pasca.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania, rozsudok vyhlásil verejne v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p., pričom verejné vyhlásenie rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p..

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa správny zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol.

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa a odvolacie námietky žalobcu považuje v celom rozsahu za nedôvodné. S týmito odvolacími námietkami sa v dôvodoch napadnutého rozsudku náležitým spôsobom vyporiadal už súd prvého stupňa, preto k týmto odvolací súd nemá čo doplniť.

Z týchto dôvodov podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, keďže žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaní ako úspešní si žiadne preukázateľné trovy neuplatnili.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.